

Frontal de Santa Margarida de Vila-seca

L'Esquirol

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Museu Episcopal de Vic. Plç. Bisbe Oliba nº 3, 08500, Vic.
Alçada: 690 m

Coordenades:

Latitud: 42.03489
Longitud: 2.36882
UTM Est (X): 447756
UTM Nord (Y): 4653843

Classificació

Número de fitxa 08254 - 102
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: Museu Episcopal de Vic
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dl., 20/02/2017 - 01:00

Descripció

Es tracta d'un frontal d'altar romànic, pintat al tremp sobre fusta de roure, realitzat a la segona meitat del segle XII. Originàriament es trobava al convent de Santa Margarida de Vila-seca. Estilísticament, correspon al període del romànic català final i, probablement, és obra d'un taller vigatà. El frontal és presidit per l'escena central, on es troba representada la Mare de Déu amb el Fill, a l'interior d'una màndorla subjectada per quatre àngels. Als laterals hi ha diverses escenes de la vida i llegenda de santa Margarida: és feta presonera pels soldats del general Olimbri quan es troba pasturant un ramat d'ovelles. El general li proposa matrimoni. A baix, és flagel·lada pels botxins i portada a la presó. Al compartiment superior dret, és turmentada: un drac se la menja però ella surt de la panxa i el drac mor dividit en dos; després una altre dimoni rep de la santa un cap esclafat. A baix, el botxí, després de torturar-la en presència del general, la degolla amb el ganivet just en el moment que l'Esperit Sant apareix per rebre la seva ànima. La composició es troba tancada amb una sanefa de motius geomètrics, que ressegueix tot el perímetre del frontal.

Observacions:

Fotografia procedent del web del Museu Episcopal de Vic.

Història

Originàriament, aquest frontal d'altar estava a l'església del convent de religioses de Santa Margarida de Vilaseca, i fou portat a Vic segurament en el segle XIV en traslladar-se les monges a un nou convent. L'any 1868 es va exhibir en una exposició arqueològicoartística realitzada als claustres del convent de Sant Domènec de Vic. La seva presència va significar l'inici de la revaloració de la pintura romànica catalana.

Bibliografia

MUSEU EPISCOPAL DE VIC: www.museuepiscopalvic.com. PASCUAL, V.; RIAL, R. (1992) Les col·leccions del Museu Episcopal de Vic. Vic: Eumo Editorial. PLADEVALL, A. [et al.] (1986) "Santa Margarida de Vila-seca". Catalunya Romànica, III, Osona, II. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 579-583. RIPOLL i VILAMAJOR J. (1823) Document demostratiu de l'origen i antiguitat del monestir de Religiosos de Santa Margarida, en la parròquia de Sant Martí Sescorts, bisbat i corregiment de Vich, que pública D.J.R.V. Vich: Ignasi Valls. RUBIÓ i SERRAT, A. (2010) "Santa Margarida de Vila-seca: mas i monestir". Els Cingles de Collsacabra, nº 64. Tavertet: Amics dels Cingles de Collsacabra, p. 28-31.